

Sygn. akt II Cz 476/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 13 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) z siedzibą w G.

przeciwko dłużnikowi K. W.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy – M. N. w sprawie Km 2602/14 dot. kontynuowania postępowania egzekucyjnego i zajęcia wierzytelności

w przedmiocie zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Krotoszynie

z dnia 25 kwietnia 2016 r., sygn. akt I Co 1363/15

postanawia:

I. odrzucić zażalenie w zakresie zaskarżenia punktu 1 i 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Krotoszynie z dnia 25 kwietnia 2016 r., wydanego w sprawie sygn. akt I Co 1363/15,

II. uchylić punkt 3 zaskarżonego postanowienia.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 476/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu uchylił zaskarżone czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy – M. N. w sprawie Km 2602/14 polegające na zajęciu wierzytelności małoletniego dłużnika K. W. przysługującej mu z Urzędu Skarbowego w K. a także polegającą na zajęciu rachunku bankowego prowadzonego przez bank (...) S.A.

Sąd Rejonowy w punkcie 3 zaskarżonego postanowienia, w trybie art. 759 § 2 k.p.c., zobowiązał Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy – M. N. do podjęcia czynności zmierzających do umorzenia postępowania egzekucyjnego

i odstąpienie od obciążenia małoletniego dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego oraz w punkcie 4 postanowienia rozstrzygnął o kosztach postępowania skargowego.

W uzasadnieniu wskazano, iż dłużnik odpowiada za długi spadkowe po G. S. do wysokości stanu czynnego spadku gdyż przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Sąd I instancji wskazał również, iż dłużnik odpowiada jedynie za długi spadkowe a nie za koszty wywołane niecelowym wszczęciem i kontynuowaniem postępowania egzekucyjnego (art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji). W takiej sytuacji Komornik Sądowy kosztami postępowania egzekucyjnego powinien obciążyć wierzyciela.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył wierzyciel wnosząc o jego uchylenie i umorzenie postępowania wywołanego skargą albowiem w chwili wniesienia skargi na czynność komornika wierzytelność dochodzona od dłużnika została już ograniczona do wartości stanu czynnego spadku. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 759 § 2 k.p.c. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji oraz art. 759 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie przedstawicielka ustawowa małoletniego wówczas dłużnika wniosła o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Na wstępie wskazania wymaga, iż zażalenie jest środkiem odwoławczym w postępowaniu egzekucyjnym, przy pomocy którego można zaskarżyć postanowienia wydane w tym postępowaniu jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie (art. 767⁴ § 1 k.p.c.). Zażalenie można także złożyć, poza sytuacjami przewidzianymi w przepisach części trzeciej, na inne orzeczenia sądu przewidziane w art. 394 § 1 k.p.c., (z wyjątkiem pkt 3 i 4) który to przepis, stosownie do art. 13 § 2 k.p.c., stosuje się odpowiednio w postępowaniu egzekucyjnym.

W przypadku zajęcia rachunku bankowego oraz wierzytelności z Urzędu Skarbowego żaden z przepisów nie wskazuje aby na postanowienie w przedmiocie rozpoznania skargi na te czynności komornika przysługiwało zażalenie. Nie sposób również przyjąć, iż samo zajęcie rachunku bankowego czy też zajęcie wierzytelności było czynnością kończącą postępowanie w sprawie. Rozumowanie takie nie jest przekonujące, gdyż musiałyby odnosić się do każdego sposobu egzekucji, w ramach którego można wyodrębnić zajęcie. Tymczasem w egzekucji z nieruchomości ustawodawca w sposób odrębny określił zaskarżalność zażaleniem postanowień finalizujących jej poszczególne etapy (por. np. art. 950 k.p.c., 997 k.p.c. i 998 § 2 k.p.c.), uznanie zatem, że zaskarżalne jest również postanowienie potwierdzające dopuszczalność zajęcia kolidowałoby z wolą ustawodawcy (por. uzasadnienie post. SN z dnia 6 listopada 2008 r., sygn. akt III CZP 106/08, publ. OSNC 2009/10/134).

Podkreślenia wymaga, iż niezaskarżalność wspomnianych orzeczeń sądu nie pozbawia stron postępowania egzekucyjnego sądowej kontroli prawidłowości czynności egzekucyjnych, gdyż założeniem art. 759 § 2 k.p.c. i art. 767 k.p.c. jest zapewnienie ciągłego nadzoru judykacyjnego nad tokiem egzekucji.

Nie sposób jednak podzielić stanowiska skarżącego, iż uchylenie czynności komornika zawarte w punktach 1 i 2 zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego nastąpiło w trybie art. 759 § 2 k.p.c. Z akt niniejszej sprawy w tym w szczególności z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia oraz z treści skargi na czynność komornika wynika jednoznacznie, iż rozstrzygnięcia te stanowią konsekwencję rozpoznania skargi na czynność komornika a zatem w zakresie oceny ich zaskarżalności mają zastosowanie wspomniane regulacje art. 767⁴ § 1 k.p.c. i art. art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Analizując zażalenie w zakresie zaskarżenia punktu 3 postanowienia Sądu Rejonowego podzielić należy stanowisko skarżącego, znajdujące oparcie w judykaturze (por. np. uzasadnienie uchwały SN z 4 października 1990 r. w sprawie sygn. akt III CZP 51/90, publ. OSP 1991/5/111), iż przepis art. 759 k.p.c. nie przewiduje możliwości wniesienia środka zaskarżenia do zarządzeń sądu wydawanych z urzędu komornikowi - zmierzających do zapewnienia należytego wykonania egzekucji. Możliwość wniesienia środka odwoławczego od tego rodzaju orzeczenia sądu rejonowego za

pośrednictwem art. 13 § 2 k.p.c. przewiduje jednak art. 394 § 1 k.p.c., zgodnie z brzmieniem którego zażalenie na postanowienie, czy też zarządzenie sądu rejonowego jest dopuszczalne gdy rozstrzygnięcie sądu zmierza w istocie rzeczy do zakończenia postępowania.

Na gruncie niniejszej sprawy nie ulega żadnej wątpliwości, że zobowiązanie Komornika Sądowego do podjęcia czynności zmierzających do umorzenia postępowania egzekucyjnego i odstąpienia od obciążenia małoletniego dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego mieści się we wspomnianej kategorii orzeczeń.

Analizując treść wniosku wierzyciela, w którym zwrócił się o częściowe umorzenie postępowania egzekucyjnego, który to wniosek pozostaje w oczywistym związku

ze sporządzonym spisem inwentarza a także brzmienie postanowienia Komornika Sądowego z dnia 2 grudnia 2015 r. (k. 213 akt komorniczych sygn. akt Km 2602/14) nie budzi wątpliwości, iż na ówczesnym etapie postępowania nie było w niniejszej sprawie podstaw

do całkowitego umorzenia postępowania. Z tych przyczyn zobowiązanie Komornika Sądowego o treści zawartej w punkcie 3 zaskarżonego postanowienia jako nie znajdujące oparcia w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy podlegało uchyleniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I. sentencji

a rozstrzygnięcie zawarte w punkcie II sentencji oparto na podstawie art. 386 § 4 k.p.c.

w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Wojciech Vogt S.S.O. Janusz Roszewski